

Małgorzata Olejnik

PIES NA DIECIE

BARF

Komponowanie
i modyfikowanie
diety BARF
na podstawie
stanu zdrowia i wyników
analitycznych psa

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Konsultacja mikrobiologiczna: mgr. Ewa Olejnik

Redaktor prowadzący: Barbara Lepionka
Projekt okładki: Jan Paluch

Fotografia na okładce została wykorzystana za zgodą Shutterstock.

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: septem@septem.pl
WWW: <http://septem.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://septem.pl/user/opinie/piesba>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-4145-6

Copyright © Helion 2019

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

Wstęp	5
ROZDZIAŁ 1. Jakie badania powinieneś wykonać, by wiedzieć, czy dieta Twojego psa jest właściwa?	9
ROZDZIAŁ 2. Homeostaza wapń – fosfor, czyli o kościach i nerkach	37
ROZDZIAŁ 3. Kości – tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu	49
ROZDZIAŁ 4. Robaczyce – jak zapobiegać i jak leczyć dietą?	63
ROZDZIAŁ 5. Alergie pokarmowe	75
ROZDZIAŁ 6. Cukrzyca	83
ROZDZIAŁ 7. Choroby wątroby	91
ROZDZIAŁ 8. Chora trzustka	111
ROZDZIAŁ 9. Ciąża i szczeniaki	117

Wstęp

Większość weterynarzy nie popiera karmienia psów i kotów surową dietą, głównie z tego powodu, że jej nie rozumie. Przekonałam się o tym, kiedy jesienią 2016 roku z książką *Pies na diecie BARF* zostałam zaproszona na konferencję kynologiczną. Na konferencji zostałam poddana zmasowanemu atakowi, którego dopuścili się lekarze weterynarii. Ze zdziwieniem zdałam sobie sprawę, że argumenty i pytania wielu z nich były bardziej banalne niż amatorów biorących udział w konferencji.

Rezultatem negatywnego nastawienia do diety BARF jest to, że wielu weterynarzy podnosi alarm, gdy wyniki badań krwi zwierząt karmionych zgodnie z jej zasadami różnią się od tych, jakie obserwują u psów i kotów żywionych karmami suchymi. Może to prowadzić do kosztownych i niepotrzebnych działań związanych z opieką nad takim zwierzęciem. Moje spotkania z czytelnikami szybko wskazały, czego powinny dotyczyć kolejne wskazówki w temacie, który od lat jest moją pasją: w temacie diety naturalnej. W tym czasie mój los zawodowy splótł się

z losem podobnej do mnie entuzjastki tego trendu. Nasza znajomość zmobilizowała mnie do pracy nad nową książką. Wymieniłyśmy wiele doświadczeń i informacji. Zdobytą wiedzę dzielę się w książce — kolejnej z serii — którą właśnie trzymasz w rękach. Jej treść jest skupiona na konkretnych kwestiach i odnosi się do konkretnych problemów.

W swojej nowej książce udowadniam, że BARF jest holistycznym podejściem do dobrostanu naszych zwierząt, że taki sposób karmienia może być dietą bytową, jak również może stanowić dietoterapię i dietoprofilaktykę. To pozycja bardzo potrzebna dla barfujących, gdyż uprzedzeni do diety BARF lekarze niechętnie pogłębiają wiedzę w tym obszarze i często wyniki analiz chemicznych krwi naszych psów interpretują jako objawy patologii, podczas gdy są one właściwe, biorąc pod uwagę inną dietę naszych zwierząt. Analiza krwi daje pełny wgląd we wszystko, co dzieje się w organizmie zwierzęcia. Nie należy interpretować wyników badań biochemicznych w oderwaniu od tego, jak żywiony jest organizm, gdyż dieta ma na nie fundamentalny wpływ. Znane powiedzenie brzmi: „jesteś tym, co jesz”, i nie jest ono oderwane od rzeczywistości.

Krew jest dla organizmu kluczowym płynem ustrojowym. Stanowi przekaźnik i za jej pośrednictwem przenoszona jest ogromna ilość składników odżywczych, tlenu oraz szkodliwych metabolitów, czyli produktów przemiany materii, które trzeba usunąć z organizmu. W organizmie zawsze musi znajdować się odpowiednia ilość krwi. Musi ona w dodatku mieć właściwy skład oraz prawidłową budowę. Nie trzeba być profesorem analityki medycznej, by wiedzieć, że wyniki badań krwi będą inne u organizmów różnie odżywionych. Oczywiście jest na przykład, że organizm należycie nawodniony będzie miał mniej

zagęszczoną krew, w wyniku czego jego jonogram będzie inny niż w przypadku organizmu odwodnionego. Dotyczy to również hematokrytu. Inny będzie też lipidogram u psa karmionego naturalną dietą, a inny u psa latami karmionego wyłącznie suchą karmą.

Zdobywanie większej świadomości w kwestii żywienia jest na pewno właściwą drogą; większa świadomość pozwala nam działać i w razie potrzeby modyfikować obrany kierunek w komponowaniu diety, tak by nasze zwierzęta żyły z nami długo, zdrowo i szczęśliwie. Zwierzęta nie mogą powiedzieć, jak się czują — zwykle ich gorszy wygląd lub zmiana w zachowaniu manifestuje, że w ich organizmach trwają procesy patologiczne. Wszyscy wiemy, że lepiej leczyć wcześniej niż za późno, a jeszcze lepiej zapobiegać, niż leczyć.

Regularne monitorowanie parametrów chemicznych organizmu ma duże znaczenie diagnostyczne. To najlepszy sposób, by w porę zareagować (również modyfikacją diety) na nieprawidłowości. Wielu barferów sygnalizuje, że poza największymi miastami próżno szukać weterynarzy, którzy w ogóle chcą podjąć się interpretacji wyników badań ich psów i leczyć dietą ewentualne zaburzenia. Należy zatem samodzielnie pozyskiwać wiedzę. Nie znaczy to wcale, że wyznaję doktrynę: „najlepiej wziąć sprawy w swoje ręce”. Sama mam szczęście współpracować z lekarką, która nie jest ślepą zwolenniczką gotowych propozycji, w dodatku będących lekiem na wszystkie dolegliwości zdrowotne. Często jednak musimy szukać rozwiązań sami, czerpać z doświadczeń innych, gdyż jesteśmy stawiani przed wyborem podjęcia działania we własnym zakresie lub zakupu karm komercyjnych.

Informacje zawarte w tej książce wynikają z moich doświadczeń i nie stanowią porady medycznej, nie mogą takiej porady zastąpić, można je traktować jako dodatek. Obecnie mieszkam ze mną siedem psów. Większość z nich to rasowe yorkshire terriery, ale mamy też kundelki. Najstarsza suczka ma 14 lat, najmłodsza 5 miesięcy — urodziła się w mojej hodowli z rodziców żywionych wyłącznie dietą BARF. Rozpoczęłam dokarmianie jej surowym mięsem w trzecim tygodniu jej życia. Żaden z moich siedmiu psów nie jest chory na nerki, trzustkę czy jelita. Nie mam psów otyłych czy wychudzonych. Moje szczenięta porównywane na wystawach do rówieśników tej samej rasy są zwykle nieco szczuplejsze, co w żaden sposób nie dyskwalifikuje ich z rywalizacji, co więcej, z powodzeniem kończą konkursy, zdobywając czempionaty. Mają wytworną szatę, jedwabiste i lśniące włosy, czystą skórę bez łupieżu, bez zmian, podrażnień i alergicznych pokrzywek. Są silne, z radością i wytrwałością pokonują swoich przyjaciół w pogoni za piłeczką. Takie je kochamy, kochamy to, że są zdrowe, mądre i szczęśliwe, są naszą pasją i prawdziwą miłością. Wierzmy, że wiele dobrego zawdzięczamy diecie naturalnej, jaką wybrałam dla swoich psów wiele lat temu.

Wszystkiego dobrego!

Znajdziesz mnie na stronie www.zwierzaczek-wroclaw.pl lub na Facebooku.

Małgosia Olejnik

ROZDZIAŁ 3

Kości — tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu

Właścicielom psów, którzy karmią je dietą surową, włączenie kości do diety zwierzęcia może zapewnić liczne korzyści: optymalne odżywianie psa, a także korzyści stomatologiczne i związane ze stymulacją psychiczną. Jak wyjaśnia dr Karen Becker z DVM¹: *Dodajesz kość jako część zbilansowanej diety, zamiast używać syntetycznie wyprodukowanego suplementu wapnia.*

Jeśli chodzi o stosowanie kości w diecie surowej żywności, istnieją wytyczne, których należy przestrzegać, aby zapewnić psu bezpieczeństwo i zrównoważone odżywianie.

¹<http://holvet.net/>.

Jakiego rodzaju kości można stosować w diecie surowej?

Istnieją dwa rodzaje kości dla psów na diecie surowej żywności — kości odżywcze i kości rekreacyjne. Oba rodzaje zapewniają różne korzyści dla zwierzaka.

Żywieniowa surowa kość to taka, którą pies może spożywać jako główne źródło wapnia i fosforu. Powinna być rozdrabniana, a nie podawana w całości. Zazwyczaj są to kości kurczaka (grzbiety, szyje lub skrzydła), ponieważ, jak zauważa Becker, są one bardziej miękkie i bardziej puste niż inne kości. Kości jagnięce lub kości wołowe są często zbyt trudne do rozdrobnienia dla osób, które same przygotowują surowe posiłki dla swoich psów.

Rekreacyjna surowa, mięsista kość to wiele korzyści dla psa. Natury psychicznej: bo pies jej pilnuje, zajmuje się nią, żeruje. Natury higienicznej: nic tak dobrze nie oczyści zębów psa jak mechaniczne ścieranie osadu, które odbywa się podczas żucia. Kości rekreacyjne powinny być odpowiednio dobrane dla psa, aby uniknąć ryzyka zadławienia.

Jak należy stosować kości w diecie surowej?

Surowe kości mogą zostać zmielone. Aby zapewnić psom odpowiedni stosunek wapnia do fosforu w pożywieniu, opiekunowie zwierząt domowych powinni przygotowywać posiłki według przepisu od zaufanego weterynarza lub dietetyka.

Jeśli kości są wykorzystywane do celów rekreacyjnych lub higieny jamy ustnej, rozmiar ma znaczenie. Stosujemy zasadę kciuka dr Karen Becker. Wybieramy kość, która jest wielkości głowy

Kości — tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu

psa. Mniejsze psy otrzymują mniejsze kości, a większe psy mają większe kości. Co istotne: zawsze trzeba pilnować psa podczas żucia kości.

Kości w diecie psa są demonizowane. Co rusz czytamy lub słyszemy o perforacjach ścian układu pokarmowego w wyniku zjedzenia przez psa kości. Oczywiście nie jest to niemożliwe, jednak gdy przyjrzymy się naturze psowatych, wydaje się to zaklinaniem rzeczywistości. Czy ktokolwiek z nas uwierzy w to, że wilki czy wolno żyjące psy fileтую swoje ofiary?

Doktor Michele Yasson, DVM², sugeruje, że psy powinny otrzymywać mięsiste kości w diecie. Najlepiej zacząć przyzwyczajając psa do gryzienia kości, podając je lekko zmrożone. To pozwoli psu przywyknąć do tej czynności, gdyż takie kości lekko znieczulają dziąsła, poza tym zimno hamuje ewentualne krwawienia. Pies powinien żuć kości zawsze pod czujnym okiem opiekuna i nie powinny one stanowić posiłku samego w sobie.

Jakie są zalety używania kości w diecie opartej na surowym jedzeniu?

Jak już wspomniałam, największą korzyścią z włączenia kości do diety surowej jest uzyskanie odpowiedniego stosunku wapnia i fosforu. W tym celu można sięgnąć po sprawdzone przepisy lub wykonać proste wyliczenia.

Robert Mueller, wiceprezes BARF World, zauważa, że kości zapewniają korzyści podobne do tych, które daje spożycie błonnika. Mogą pomóc w problemach takich jak saneczkowanie,

² Jw.

którego przyczyną mogą być zatkane zatoki okołoodbytowe. *Kości są bardzo ważne, ponieważ dzięki ich spożyciu stolec jest bardziej zwarty, co pomaga oczyścić zatoki odbytu — mówi³.*

Jeśli chodzi o korzyści płynące z używania kości rekreacyjnych, ich żucie pomaga wzmocnić zęby. Surowe, mięsiste kości ocierają się o zęby i pomagają utrzymać je w czystości. *Ogólnie żucie powoduje wytworzenie dużych ilości śliny, a jeśli jest to zdrowa ślina, pomoże umyć zęby i ustabilizuje środowisko jamy ustnej — dodaje Mueller.*

Kości do żucia mogą również zapewnić psychiczne korzyści psom, które po prostu cieszą się procesem objadania się i mogą wykorzystać tę aktywność do wypełnienia wolnego czasu w ciągu dnia.

Jak często można stosować kości w diecie surowej?

Przynajmniej raz lub dwa razy w tygodniu w celach rekreacyjnych. Dla zapewnienia wartości odżywczych zmielone kości lub mączka kostna powinny być zawarte w **każdym** posiłku, pod warunkiem że stosunek wapnia do fosforu jest dokładnie monitorowany i mierzony. Wapnia, powtórzmy, powinno być w diecie nieco więcej niż fosforu. Optymalny stosunek u dorosłych psów to **1,2:1**, u szczeniąt **1,6:1**. Wiele osób burzy się, że ciągle liczenie tych wartości jest niemożliwe. Oczywiście, że jest to możliwe. Dietetyka wymaga od nas stałego przeliczania, dodawania, odejmowania. Taka to już nauka-sztuka. Wystarczy znać wartości interesujących nas składników w diecie. Poniżej

³ <http://www.barfworld.com>.

Kości — tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu

w tabeli 3.1 przedstawiam zawartość wapnia i fosforu w poszczególnych dostępnych na naszym rynku suplementach wapniowych, a w tabeli 3.2 zawartość fosforu w produktach spożywczych. Jeśli uwzględnisz przedstawione wartości, łatwo będzie Ci obliczyć stosunek Ca:P.

Tabela 3.1. Zawartość wapnia i fosforu w niektórych dostępnych na rynku polskim preparatach przeznaczonych do bilansowania tych pierwiastków w diecie BARF, wg producentów

Producent	Nazwa preparatu	Ca [%]	P [%]
Pokusa	Skorupy jaj	38,00	Brak danych
Lunderland	Wapń z alg (Algenkalk)	34,00	0,08
CdVet	Mielone Skorupki Jajek	37,00	0,93
Grau	BARF Kalzium Plus	32,00	0,08

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Jaja kurze całe	204
Białko jaja kurzego	17
Żółtko jaja kurzego	587
Cielęcina, łopatka	199
Cielęcina, sznycłówka	198
Cielęcina, udziec	160
Wieprzowina, boczek bez kości	95
Wieprzowina, golonka ze skórą	145
Wieprzowina, karkówka	166
Wieprzowina, łopatka	159
Wieprzowina, schab surowy z kością	208
Wieprzowina, szynka surowa	179
Wieprzowina, żeberka	157

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ — ciąg dalszy

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Wołowina, pieczeń	204
Wołowina, polędwica	212
Wołowina, rostbef	191
Wołowina, rozbratel	180
Wołowina, szponder	169
Nerki wieprzowe	246
Nogi wieprzowe	106
Ozór wieprzowy	188
Serca wieprzowe	132
Wątroba wieprzowa	362
Wątroba wołowa	358
Wątroba cielęca	306
Gęś, tuszka	152
Indyk, tuszka	226
Mięso z piersi indyka bez skóry	238
Mięso z piersi indyka ze skórą	229
Mięso z podudzia indyka bez skóry	214
Mięso z podudzia indyka ze skórą	194
Mięso ze skrzydeł indyka bez skóry	207
Mięso ze skrzydeł indyka ze skórą	18
Mięso z udźca indyka bez skóry	227
Mięso z udźca indyka ze skórą	213
Skrzydło indyka	182
Kaczka, tuszka	149
Kura, tuszka	162
Kurczak, tuszka	187
Mięso z piersi kurczaka bez skóry	240
Mięso z ud kurczaka bez skóry	215

Kości — tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ — ciąg dalszy

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Mięso z ud kurczaka ze skórą	196
Noga (udo) kurczaka	196
Skrzydło kurczaka	139
Wątróbka kurczaka	320
Królik, tuszka	183
Dorsz świeży	184
Dorsz świeży, filety bez skóry	145
Flądra świeża	200
Halibut biały, świeży	202
Karp świeży	215
Łosoś świeży	266
Makrela świeża	244
Mintaj świeży	280
Morszczuk świeży	142
Okoń świeży	220
Pstrąg strumieniowy, świeży	190
Pstrąg tęczy, świeży	245
Sandacz świeży	220
Sola świeża	195
Szczupak świeży	215
Śledź świeży	219
Śledź solony	341
Węgorz świeży	223
Dorsz wędzony	262
Łosoś wędzony	250
Makrela wędzona	240
Pikling	254
Słonina	24

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ — ciąg dalszy

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Smalec	1
Groszek zielony	122
Jarmuż	56
Kalafior	28
Kalarepa	46
Kapusta biała	33
Kapusta czerwona	31
Kapusta pekińska	37
Kapusta włoska	49
Koper ogrodowy	51
Kukurydza, kolby	102
Marchew	32
Ogórek	23
Papryka czerwona	31
Papryka zielona	23
Pietruszka, korzeń	77
Pietruszka, liście	84
Pomidor	21
Rzepa	34
Rzodkiewka	19
Sałata	21
Seler korzeniowy	80
Seler naciowy	26
Soczewica czerwona, nasiona suche	301
Soczewica, kielki	156
Soja, nasiona suche	743
Soja, kielki	164
Szcypiorek	52

Kości — tak czy nie? Kiedy pies ma problem z poziomem wapnia i potasu

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ — ciąg dalszy

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Szparagi	52
Szpinak	29
Ziemniaki wczesne	52
Ziemniaki późne	61
Ziemniaki, średnio	56
Brokuły mrożone	53
Brukselka mrożona	29
Buraki puree mrożone	14
Fasolka szparagowa mrożona	36
Groszek zielony mrożony	105
Kalafior mrożony	23
Marchew mrożona	26
Ogórki, mizeria mrożona	19
Pomidor mrożony	21
Szpinak mrożony	23
Kapusta kwaszona	18
Agrest	26
Ananas	12
Arbuz	9
Awokado	41
Banan	20
Brzoskwinia	24
Cytryna	22
Czarne jagody	14
Czereśnie	16
Grejpfrut	18
Gruszka	15
Jabłko	9

Tabela 3.2. Zawartość fosforu w mg/100 g wybranych produktów spożywczych, wg IŻiŻ — ciąg dalszy

Produkt spożywczy	Zawartość fosforu w mg/100 g produktu
Kiwi	32
Maliny	33
Mandarynki	18
Melon	22
Morele	21
Nektarynka	28
Pomarańcza	23
Porzeczki białe	23
Porzeczki czarne	58
Porzeczki czerwone	33
Poziomki	27
Śliwki	20
Truskawki	25
Wiśnie	20
Czarne jagody mrożone	14
Maliny mrożone	33
Porzeczki czarne mrożone	58
Śliwki bez pestek mrożone	20
Truskawki mrożone	25
Wiśnie bez pestek mrożone	20

Jakie są zagrożenia związane z używaniem kości w diecie surowej?

Jeśli chodzi o kości rekreacyjne i(lub) odżywcze, należy wziąć pod uwagę właściwą higienę. Jeśli surowe kości zostaną poza lodówką przez ponad cztery godziny, może dojść do skażenia bakteryjnego. Psom zwykle nie są groźne takie skażenia. W natu-

rze jedzą przecież i padlinę. Odporność psów „barfowych” jest większa niż psów na karmie komercyjnej, gdyż ich jedzenie nie jest sterylizowane i ich odporność jest stale stymulowana. Należy jednak o tym wiedzieć, by uchronić przed niepotrzebnym zagrożeniem psy słabe, chore, bardzo młode. Ponadto zawsze najlepiej jest znać źródło kości; powinieneś wykorzystywać mięso z kością wyłącznie takie, które nadaje się do spożycia przez ludzi. Odszukaj miejscowego rzeźnika, który zna źródła pochodzenia produktów.

Nigdy nie powinno się podawać psom gotowanych kości, aby uniknąć problemów. Gotowanie kości sprawia, że stają się one kruche, przez co spożyte przez psa mogą spowodować perforacje układu pokarmowego i inne poważne komplikacje. Dzieje się tak, ponieważ obróbka termiczna demineralizuje kości i sprawia, że stają się one suche i łatwo pękają w ostre „strzałki”. Surowe kości są wilgotne i sprężyste. Pies z łatwością miażdży je i stają się one wówczas bezpieczną i odżywczą miazgą, która dodatkowo stanowi w przewodzie pokarmowym balast generujący ruchy robaczkowe — zupełnie jak błonnik. Oczywiście powinno być, że wielkość kości dobieramy do wielkości psa. Każdy z moich małych, zawziętych yorków przy dobrej „melodii” z łatwością rozprawia się z korpusem małego ptaka. Na początku diety BARF taki posiłek może spowodować zaparcia. Reagujemy na to, aplikując prosto do pyska jakiś olej lub kisiel z zaparzonego siemienia lnianego. Mięsne żebro jagnięce to świetny posiłek i jednocześnie długa zabawa. Jeśli Twój pupil to wilczarz, nie rozśmieszaj go kośćmi z przepiórki.

Uchyłki jelit? Nie mają nic wspólnego z kośćmi w diecie. Pojawiają się, kiedy dieta jest bogata w węglowodany. Niestrawione produkty roślinne, zalegając długo w jelitach, stają się dobrą

pożywką dla bakterii fermentacyjnych. Uwalniane podczas fermentacji gazy oddziałują na ściany jelit, powodując ich miejscowe rozdęcia. Kości nie są materiałem, który może ulec fermentacji, gdyż w ogóle nie zawierają cukrów. Są natomiast, powtórzę, balastem, który generuje ruchy robaczkowe. Podobnie jak błonnik, rozdrobnione kości w jelicie grubym „wysysają” wodę, co ma znaczenie przy luźnych stolcach. Nie ma konieczności oczyszczania gruczołów okołoodbytowych psom spożywającym regularnie surowe kości, gdyż następuje to samoczynnie. O tym, że pies ma problem ze stosunkiem wapnia do fosforu, informuje nas kontrolne badanie krwi. Najczęściej chodzi o wysoki poziom fosforu oraz zbyt niski poziom wapnia. Co robimy?

Eliminujemy kości z diety (gdyż same w sobie też zawierają fosfor) i bilansujemy dietę innym źródłem wapnia. Nie jest tu wcale rozwiązaniem zwiększenie dawki wapnia. Chodzi raczej o skrupulatne pilnowanie odpowiedniego stosunku dwóch wymienionych pierwiastków. Należy pamiętać o przysmakach. Często nawet mimo zrezygnowania z kości i podaży odpowiedniej ilości wapnia wciąż nie możemy uzyskać prawidłowych wyników w zakresie gospodarki wapniowo-fosforowej. Wystarczy dokładnie przeanalizować dietę i szybko przypominamy sobie o przysmakach. Barferzy lubią sami przygotowywać nie tylko posiłki dla swoich psów, ale też przysmaki, by mieć kontrolę nad wszystkimi składnikami diety. Suszymy mięsa, podroby, zapominając o dodatkowym fosforze. Suszone mięsa są koncentratami odżywczymi i w stosunku do surowego mięsa zawierają 300% wartości odżywczych. Wykorzystujemy to, kiedy przy zwiększonym zapotrzebowaniu na białko nie umiemy otrzymać jego odpowiednich ilości w diecie surowej. Kiedy zaś

używamy przysmaków kupionych w sklepie czy lecznicy, fundujemy psu dodatkowe fosforany, gdyż jest to żywność wysokoprzetworzona, nafaszerowana fosforanami, występującymi tu jako stabilizatory, regulatory kwasowości, emulgatory, a także przeciwutleniacze. Związki fosforu przedłużają czas przydatności do spożycia, ale również wiążą wodę, zwiększając tym samym masę produktu, co jest korzystne dla producenta. Jeśli dodamy do tego ograniczenie utleniania tłuszczów i innych składników (np. barwników), działanie emulgujące oraz bakteriostatyczne, zrozumiemy, dlaczego wytwórcy żywności masowo dodają fosforany do produktów mięsnych. Żywność wysokoprzetworzona jest pełna fosforanów. Ich spożycie nie pozostaje obojętne dla zdrowia psa. Nadmiar fosforanów może przyczynić się do rozregulowania gospodarki minerałami (wapń, magnez, cynk), zaburzeń syntezy witaminy D i gospodarki hormonalnej. Szybko dostrzeżemy to w postaci ogólnego zmęczenia psa, spadku formy, no i w nieprawidłowych wynikach krwi.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

ZADBAJ O ZDROWIE SWOJEGO PSA!

BARF, czyli biologicznie odpowiednia surowa dieta, sposób żywienia zaproponowany przez australijskiego weterynarza Iana Billinghursta, zyskuje coraz większe uznanie wśród właścicieli psów na całym świecie. Małgorzata Olejnik, autorka pierwszego polskiego poradnika BARF wydanego w 2016 roku, idzie o krok dalej. W nowej książce udowadnia, że **BARF jest holistycznym podejściem do dobrostanu naszych pupili, a także może stanowić dietoterapię i dietoprofilaktykę wielu częstych psich schorzeń.**

Regularne monitorowanie parametrów chemicznych organizmu ma duże znaczenie diagnostyczne. To najlepszy sposób, by w porę zareagować, również dietą, na ewentualne nieprawidłowości. Zwierzęta nie mogą powiedzieć, jak się czują — zwykle ich gorszy wygląd lub zmiana w zachowaniu to znak, że w organizmie zachodzą procesy patologiczne. Wszyscy wiemy, że lepiej leczyć wcześniej niż za późno, a jeszcze lepiej zapobiegać niż leczyć.

Dzięki tej książce dowiesz się, jak interpretować wyniki badań psa oraz jak na nie wpływać, odpowiednio komponując posiłki dla swojego pupila. Autorka omawia najczęstsze choroby psiaków, takie jak cukrzyca, schorzenia wątroby, nerek czy trzustki, oraz radzi, jak im zapobiec za pomocą diety, odpowiednio dobranych składników i makroelementów. W publikacji znajdziesz praktyczne tabele oraz kilka sprawdzonych przepisów.

Małgorzata Olejnik — specjalista dietetyk i doradca żywieniowy

z wykształceniem medycznym. Jej pasją to pogłębianie wiedzy o żywieniu psów i kotów. Jest orędowniczką żywienia zwierząt domowych zgodnego z przystosowaniami ewolucyjnymi. Właścicielka i hodowczyni psów rasy yorkshire terrier i yorkshire terrier biewer. Od 2006 roku prowadzi specjalistyczny sklep ze zdrową żywnością dla psów i kotów. Pomaga w wyborze diety, doborze karmy, komponuje posiłki BARF. Wskazuje, co powinny jeść psy i koty. Wieloletnia „barferka”, blogerka, autorka artykułów publikowanych w prasie ogólnopolskiej, lokalnej, specjalistycznej i branżowej. Autorka książek *Pies na diecie BARF. Zdrowe i naturalne jedzenie dla Twojego pupila* oraz *Kot na diecie BARF. Zdrowe i naturalne jedzenie dla Twojego pupila*.

ebook dostępny wyłącznie na:
ebookpoint.PL

ISBN 978-83-283-4145-6

cena 29,90 zł

Księgarnia internetowa:
<http://septem.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

septem
septem.pl

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: septem@septem.pl
<http://septem.pl>

9 788328 341456